

Man er imidlertid af den Opfattelse, at der er visse Stillingsgrupper, for hvilke Hjemmel i saa Henseende kan gives i Almindelighed, f. Eks. Dommere, Politimestre, Professorer og Embedslæger, og Kommissionen har været inde paa den Tanke i selve § 49 at optage en Regel herom. Dette Forhold egner sig dog ikke til Afgørelse ved selve Tjenestemandsloven, idet Forholdene kan skifte, f. Eks. ved Ansættelse af Medhjælpspersonalet paa Dommer- og Politikontorer som Tjenestemænd. Man foreslaar derfor at udskyde Spørgsmaalet, idet man gaar ud fra, at eventuelle Afvigelser fra Hovedreglen kan hjemles ved generelle Bestemmelser paa de aarlige Normeringslove.

Den foran omtalte Ændring i Tjenestemandsloven stemmer i det væsentlige overens med et af Administrationskommissionen enstemmigt fremsat Forslag (jfr. nævnte Kommissions Betænkning pag. 136). Forslaget var optaget i det i Rigsdags-samlingen 1926—27 af Regeringen fremsatte Forslag til Ændringer i Tjenestemandsloven, men udgik under Forslagets Behandling i Rigsdagen.

§ 50. I Stk. 2 rettes „3 pCt.“ til „5 pCt.“, og i Stykkets Slutning tilføjes:

I de Tilfælde, hvor Lønningsindtægten midlertidig er nedsat i Henhold til §§ 11, 14 og 16, beregnes Afkortningen kun af den Lønningsindtægt, som faktisk udbetales.

§ 50, Stk. 3, udgaar, og Stk. 4 benævnes Stk. 3.

Bemærkninger til § 50.

Kommissionen har været inde paa den Tanke, at Afkortningen af 3 pCt. Lønningerne, som udgør Tjenestemændenes Bidrag til Dækning af Udgifterne til Pensionering, skulde bortfalde, idet man derigennem vilde opnaa en administrativ og regnskabsmæssig Simplifikation og i øvrigt kunde afpasse Lønningerne under Hensyn hertil. Overfor denne Tanke er det imidlertid bl. a. gjort gældende, at Bevarelsen af et saadant Bidrag fra Tjenestemændene har sin Betydning, idet man derved understreger, at Pensionen delvis er en Forsikring og ikke blot en Forsørgelse fra Statens Side. Denne principielle Opfattelse har Kommissionen sluttet sig til, og man foreslaar derfor Systemet opretholdt. Yderligere foreslaar man Pensionsbidraget forhøjet fra 3 til 5 pCt., bl. a. under Hensyn til Stigningen i Pensionsbyrden.

Endelig har man ønsket ved den anden under dette Punkt foreslaaede Ændring om Størrelsen af Afkortningen i de Tilfælde, hvor der er Tale om nedsat Tjeneste, og Lønningsindtægten derfor midlertidig er nedsat, at skaffe Klarhed i det omhandlede Forhold. De Tilfælde, der her tænkes paa, er omhandlet i Tjenestemandslovens §§ 11 (Suspension), 14 (Indkaldelse til Militærtjeneste) samt 16 (særlig Tjenestefrihed for kvindelige Tjenestemænd under Barsel m. v.). For saa vidt angaar de i § 16, Stk. 2, omhandlede Forhold, er der i nævnte Paragraf givet Regler for, hvorledes Pensionsindtægten fastsættes under den givne Dispensation fra fuld Tjeneste, men der findes i ingen af de omhandlede Paragraffer eller andetsteds i Tjenestemandsloven nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvorvidt Pensionsfradraget skal beregnes af den fulde eller den nedsatte Lønningsindtægt. Kommissionen finder det rimeligt, at Bidraget i alle Tilfælde sættes i direkte Forhold til den faktisk oppebaarne Lønningsindtægt.

Endelig har man foreslaaet, at den siden 1927 gældende Regel om, at de indbetalte Pensionsbidrag skal tilbagebetales i visse Tilfælde af Afskedigelse uden Pension, bortfalder. Det er ikke mindst denne Regel, der volder administrative Vanskeligheder, som tilmed vil blive forøgede, jo længere Tid der hengaar efter 1919, idet de Lønningsbeløb, hvoraf Afdragene er beregnet for den enkelte Tjenestemand, bliver flere og flere, ligesom de foran nævnte Perioder, hvor Nedsættelse af Løn og dermed Pensionsbidrag kan have fundet Sted, efterhaanden gør det vanskeligt at administrere Tilbagebetalingsreglen.